"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କର ଦୁଃଖର ଦିନ ଏବେ ଶେଷ ହେଲା, ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏପରି ଦୁନିଆକୁ ଯାଉଛ ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ବି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ନାହିଁ " ।

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** କେଉଁ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦର ରହସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଥିବା କାରଣରୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ତୁମର ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି?

ଉତ୍ତର**:-** ଉତ୍ଥାନ ଅର୍ଥାତ୍ ଉନ୍ନତିର କଳା ଏବଂ ପତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଖସିବାର କଳାର ରହସ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଛି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଅଧାକଳ୍ପରୁ ଆମେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସି-ଖସି ଆସିଛୁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ଚଢ଼ିବାର ସମୟ । ବାବା ଆମକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଆମ ପାଇଁ ଏବେ କଳିଯୁଗ ଶେଷ ହେଲା, ଆମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ଏବେ ବେହଦର ବୈରାଗ୍ୟ ଆସୁଛି ।

ଗୀତ**:-** ଧୀରଜ ଧର ମନୁଆ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଯେଉଁ ସମୟରେ କି କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ବାବା ଆସି ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଢାଉଛନ୍ତି, ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ବାବା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ମନୁଆ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା, ହେ ଆତ୍ମା ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଧର । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀରର ମାଲିକ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଆତ୍ମା କହୁଛି - ମୁଁ ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମା, ମୋର ଏହି ଶରୀର ବିନାଶୀ ଅଟେ । ଆତ୍ମିକ ପିତା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଥରେ ମାତ୍ର କଳ୍ପର ସଂଗମରେ ଆସି ତୁମମାନଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ ଏବେ ସୁଖର ଦିନ ଆସୁଛି । ତୁମେ ଏବେ ଦୁଃଖଧାମ ରୌରବ ନର୍କରେ ରହିଛ । କେବଳ ତୁମେ ନୁହେଁ ସାରା ଦୁନିଆ ରୌରବ ନର୍କରେ ରହିଛି, ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ ମୋର ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ ଏବେ ରୌରବ ନର୍କରୁ ବାହାରି ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯାଉଛ । ସତ୍ୟଯୁଗ, ତ୍ରେତା, ଦ୍□ାପର ବିତିଗଲା । କଳିଯୁଗ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଇଁ ବିତିଗଲା । ତୁମ ପାଇଁ ଏହା ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ ଅଟେ, ଯେଉଁ ସମୟରେ କି ତୁମେ ତମୋପ୍ରଧାନରୁ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହେଉଛ । ଆତ୍ମା ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଗଲେ ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଛାଡିଦେବ । ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମାକୁ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ନୂଆ ଶରୀର ଆବଶ୍ୟକ । ସେଠାରେ ସବୁ କିଛି ନୂଆ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଏବେ ଦୁଃଖଧାମରୁ ସୁଖଧାମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ସୁଖଧାମରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜତ୍□ ଥିଲା । ତୁମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ । ଏହା ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବାର ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ତିଥିରେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା ଶୁଣି ଶୁଣି ଆସିଛ, କିନ୍ତୁ ତାହା ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ତାକୁ ସତ୍ୟମାର୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ, ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ହେଉଛି ସତ୍ୟମାର୍ଗ । ତୁମେ ସିଡି ଓହ୍ଲାଇ ଓହ୍ଲାଇ ମିଥ୍ୟାଖଣ୍ଡରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ଏହି ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବୀ-ଦେବତା ହେବୁ । ଆମେ ଥିଲୁ, ପୁଣି ସିଡି ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛୁ । ଚଢିବା ଏବଂ ଖସିବା କଳାର ରହସ୍ୟ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ ହେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପବିତ୍ର କର । ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିଶ୍□ର ମାଲିକ ଥିଲ । ବହୁତ ଧନବାନ୍, ଆଉ ସୁଖୀ ଥିଲ । ଏବେ ବାକି ଅଳ୍ପ ସମୟ ରହିଛି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଏକ ରାଜ୍ୟ ଏକ ଭାଷା ଥିଲା । ତାକୁ କୁହାଯାଏ ଅଦ୍□ୈତ ରାଜ୍ୟ । ଏବେ କେତେ ଦ୍□ୈତ ବାଦ ହୋଇଯାଇଛି, ଅନେକ ଭାଷାମାନ ରହିଛି । ଯେମିତି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୃକ୍ଷ ବଢି ଚାଲିଛି, ଭାଷାରୂପୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ବଢି ଚାଲିଛି । ଏହା ପରେ ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଭାଷା ହେବ । ଗାୟନ ରହିଛି ନା ବିଶ୍□ର ଇତିହାସ-ଭୂଗୋଳର ପୁନରାବୃତ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ କିଛି ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ଦୁଃଖର ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଇ ସୁଖର ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଲେଖାଯାଇଛି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା । ଏହା ହେଉଛି ରାଜଯୋଗର ପାଠପଢା । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଯାହାକି ଗୀତାରେ ଲେଖାଯାଇଛି, ବାବା ଯାହାସବୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତାକୁ ପୁଣି ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ନିମନ୍ତେ ବସି ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପଢି ତୁମେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଛ । ଏବେ ଭଗବାନ ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି ଉପରକୁ ଚଢାଇବା ପାଇଁ । ଭକ୍ତିକୁ କୁହାଯାଉଛି ପତନର ମାର୍ଗ । ଜ୍ଞାନ ହେଉଛି ଉତ୍ଥାନ କଳାର ମାର୍ଗ ।

ଏହାକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ତୁମେ ଭୟ କର ନାହିଁ । ଯଦିଓ ଏପରି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ଏହି କଥାକୁ ନ ବୁଝିବା କାରଣରୁ ବିରୋଧ କରିବେ, ଶାସ୍ତ୍ରବାଦ କରିବେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନର ତର୍କ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ କାହା ସହିତ ଶାସ୍ତ୍ରବାଦ କରିବାର ନାହିଁ । କୁହ ଶାସ୍ତ୍ର, ବେଦ, ଉପନିଷଦ ଅଥବା ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ, ତୀର୍ଥ ଇତ୍ୟାଦି କରିବା ଏସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତି କାଣ୍ଡ । ବାସ୍ତବରେ ଭାରତରେ ରାବଣ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯାହାର ପିତୁଳାକୁ ଜଳାଉଛନ୍ତି । ଏମିତି ତ ଶତ୍ରୁର ହିଁ ପିତୁଳା ତିଆରି କରି ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ ଜଳାଇଥା'ନ୍ତି । ଏମାନେ ଏକମାତ୍ର ରାବଣର ପିତୁଳା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ଜଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସୁବର୍ଣ୍ଣଯୁଗୀ (ସତ୍ୟଯୁଗୀ) ବୁଦ୍ଧିରୁ

ଲୌହଯୁଗୀ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛ । ତୁମେ କେତେ ସୁଖୀ ଥିଲ । ବାବା ସୁଖଧାମର ସ୍ଥାପନା କରିବା ପାଇଁ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ପରେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଆରମ୍ଭ ହେଲେ ପୁଣି ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ସୁଖଦାତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି, ତାହା ପୁଣି ନାମକୁ ମାତ୍ର କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଗୀତାରେ ନାମ ବଦଳାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ଏହି କଥା ବୁଝାଅ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଜଣେ ଅଟନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ଜଣଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହିଁ ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ସ୍ମୃତି ଅଥବା ଅବ୍ୟଭିଚାରୀ ଜ୍ଞାନ କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ଭକ୍ତି କରୁନାହଁ । ତୁମ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଅଛି । ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମେ ଏହିପରି ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଦୈବୀଗୁଣ ମଧ୍ୟ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଚାଲିଚଳଣିର ଚାର୍ଟ ରଖ ତେବେ ଜଣାପଡିବ ଯେ ମୋ ପାଖରେ କୌଣସି ଆସୁରୀ ଗୁଣ ନାହିଁ ତ । ପ୍ରଥମ ଅବଗୁଣ ହେଲା ଦେହ-ଅଭିମାନ ପୁଣି ପ୍ରଥମ ଶତ୍ରୁ ହେଲା କାମ ବିକାର । କାମ ବିକାର ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହେବ । ଏହା ହିଁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଉ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଅନେକ ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ହିଁ ରାଜ୍ୟ ଚାଲେ । କଳିଯୁଗରେ ଥା'ନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ । ଯଦିଓ ସେମାନେ ବି ମନୁଷ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଦୈବୀ ଗୁଣଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ଆସୁରୀ ଗୁଣଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ନ ଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ ତୁମେ ଜଗତ୍‌ଜିତ୍ ହେବ । ସେଠାରେ ରାବଣ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଖସି-ଖସି ତମୋପ୍ରଧାନ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ଔଷଧ ମିଳୁଛି - ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପାପକୁ ଭସ୍ମ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛ, ତେଣୁ ଆଗକୁ ଆଉ ପାପ କରିବା ଅନୁଚିତ୍ । ନଚେତ୍ ତାହା ଶହେ ଗୁଣା ହୋଇଯିବ । କାମ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯିବ, ସେମାନେ ପୁଣି ମୁସ୍କିଲ୍‌ରେ ଉପରକୁ ଚଢି ପାରିବେ । ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରର ଶତ୍ରୁ ହେଉଛି କାମ ବିକାର । ୫ ମହଲାରୁ ଖସି ପଡିଲେ ହାଡଗୋଡ ଏକଦମ୍ ଭାଙ୍ଗିଯିବ । ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରେ । ଉପରୁ ଖସିବା ଦ୍ୱାରା ଏକଦମ୍ ଖଣ୍ଡବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ କରିଥିବା ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ଭାଙ୍ଗି କଳା ମୁହଁ କଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆସୁରୀ ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏଠାରୁ ମରିଗଲେ । ତାଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ନୁହେଁ, ଶୂଦ୍ର କୁହାଯିବ ।

ବାବା କେତେ ସହଜ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଭାବୁଛ କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ, ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ପାଠପଢାଇ ନିଜ ସମାନ କରାଇବେ ନା । କିନ୍ତୁ କୃଷ୍ଣ ତ ଭଗବାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ତ ପୁନର୍ଜନ୍ମରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହି ପୁନର୍ଜନ୍ମ ରହିତ ଅଟେ । ରାଧା-କୃଷ୍ଣ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଥବା ବିଷ୍ଣୁ ଏକା କଥା ଅଟେ । ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଦୁଇ ରୂପ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ପିଲାଦିନ ହିଁ ରାଧା-କୃଷ୍ଣ ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ବ୍ରହ୍ମା-ସରସ୍ୱତୀ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଶେଷ ଜନ୍ମର ନାମ ବ୍ରହ୍ମା ରଖାଯାଇଛି । ବାକି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ତ ଦେଖ ଏକଦମ୍ ଲୌହଯୁଗରେ ଛିଡା ହୋଇଛନ୍ତି । ଇଏ ପୁଣି ତପସ୍ୟା କରି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅଥବା ଶ୍ରୀ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ବିଷ୍ଣୁ କହିବା ଦ୍ୱାରା ସେଥିରେ ଉଭୟ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର କନ୍ୟା ହେଉଛନ୍ତି ସରସ୍ୱତୀ । ଏହି କଥାସବୁ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ୪ଟି ଭୂଜା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକି ନା ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ଅଟେ ନା । ନିବୃତ୍ତମାର୍ଗବାଲା ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ବାହାର ଦେଶରୁ ବହୁତଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ଯେ ଚାଲ ଆମେ ତୁମକୁ ପ୍ରାଚୀନ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବୁ । ତେବେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଈଶ୍ୱର ଆସିଛନ୍ତି, ତୁମେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ଏବେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହୋଇଛ । ଈଶ୍ୱର ଆସିଛନ୍ତି ତୁମକୁ ପଢାଇବା ପାଇଁ । ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ସେ ତ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ନିଜର କରିଛନ୍ତି । ତୁମେ ତାଙ୍କୁ ବାବା-ବାବା କହୁଛ, ବ୍ରହ୍ମା ତ ମଝିରେ କେବଳ ବାଖ୍ୟାକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ରଥ ଅଟନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବା ତୁମକୁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ପତିତରୁ ପାବନ ହେଉଛ । ବାବା ପଢାଉଛନ୍ତି - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅଟେ ନା । ଏବେ ତୁମେ ଈଶ୍ୱରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହୋଇଛ ପୁଣି ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ, ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ଚାଲିଯାଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଭଲେ ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ଘରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ରୁହ, କିନ୍ତୁ ଏପରି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସ୍ତ୍ରୀ ନାଗୁଣୀ ଅଟେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଅଲଗା ହୋଇଗଲେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବି । ତୁମକୁ ପଳାଇବାର ନାହିଁ । ତାହା ହଦର ସନ୍ନ୍ୟାସ ଅଟେ ଯାହାକି ଘରଦ୍ୱାର ଛାଡି ପଳାଇଥାନ୍ତି, ତୁମେ ଏଠାରେ ରହିଛ କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ଏହି ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ବୈରାଗ୍ୟ ରହିଛି । ଏହିସବୁ କଥା ତୁମକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ, ନୋଟ୍ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ କିଛିଟା ବାରଣ ମଧ୍ୟ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରାଯାଇଥାଏ ନା । ଏହା ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଅଟେ । ବାବା ନିଜେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି, ତୁମକୁ କରାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ତୁମେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ, ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଉଛ । ମୁଁ ହେଉ ନାହିଁ, ଇଏ ବ୍ରହ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ଇଏ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ, ଇଏ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ କହିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ପୁଣି ସତ୍ତ୍ୱୋ-ରଜୋ-ତମୋରେ ଆସିଥାଏ । ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମହାତ୍ମା କୁହାଯାଏ, କାହିଁକି ନା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ବିକାର ନଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଫୁଲ କୁହାଯାଏ ।

ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ ବୋଲି କୁହାଯିବ କାହିଁକି ନା ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ନିଜର ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆସିଛନ୍ତି । ୫ ବିକାରର ଅନୁଭବ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଛି । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ତ ସେସବୁ ଜଣା ନ ଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗିଥାଏ । ସେମାନେ ଚୈତନ୍ୟ ଫୁଲ ଅଟନ୍ତି । ଆମର ତ ହେଉଛି ପ୍ରବୃତ୍ତି ମାର୍ଗ ।

ଏବେ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଅମରଲୋକକୁ ଯିବା ପାଇଁ ତୁମେ ସବୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ତୁମର ବଦଳି ହେଉଛି । ଯଦି ଦେବତା ହେବାକୁ ଅଛି ତେବେ ଏବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିବ, ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଭାଇ-ଭଉଣୀ ତ ଥିଲ ନା । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କ'ଣ ଅଟନ୍ତି? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ବୋଲି ଗାୟନ କରାଯାଏ । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସନ୍ତାନ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହାଁନ୍ତି, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୃଷ୍ଟିର ରଚନା ପୁଣି କିପରି ହେବ? ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଶାରୀରିକ ଯାତ୍ରା କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଯାତ୍ରାକଲାବାଲା ଅଟ । ସେମାନେ ପତିତ, ତୁମେ ପବିତ୍ର । ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରଜାପିତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ନୁହଁନ୍ତି, ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣୁଛ । ନିଜକୁ ଭାଇ-ଭଉଣୀ ଭାବୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଖବରଦାର ରୁହ, ମୋର ସନ୍ତାନ ହୋଇ କୌଣସି ଅପରାଧ ବା ବିକାରୀ କାମ କର ନାହିଁ, ନଚେତ୍ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯିବ । ଇନ୍ଦ୍ରସଭାର କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଜଣେ ଶୂଦ୍ରକୁ ସଭା ମଧ୍ୟକୁ ନେଇ ଆସିଥିଲେ । ଯାହାର ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଚାରିଆଡେ ଖେଳିଗଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ପତିତକୁ ଏଠାକୁ କାହିଁକି ଆଣିଛ । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦେଇଦେଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସଭାକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ପତିତ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ଭଲେ ବାବା ଜାଣନ୍ତୁ ଅଥବା ନ ଜାଣନ୍ତୁ, ଏମାନେ ତ ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି, ଆହୁରି ହିଁ ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ମିଳିଯିବ । ପତିତମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ଅନୁମତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭିଜିଟିଙ୍ଗ୍ ରୁମ୍ ଠିକ୍ । ଯେବେ ପବିତ୍ର ହେବା ପାଇଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି କରିବେ, ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବେ ତେବେ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ । ଦୈବୀଗୁଣ ଧାରଣ କରିବାରେ ସମୟ ଲାଗିଥାଏ । କେବଳ ପବିତ୍ର ହେବାର ହିଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ହେବ ।

ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଉଛି, ଦେବତାମାନଙ୍କର ଏବଂ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ମହିମା ଅଲଗା-ଅଲଗା ଅଟେ । ବାବା ହିଁ ପତିତ-ପାବନ, ଲିବରେଟ୍ର (ମୁକ୍ତିଦାତା), ଗାଇଡ୍ (ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ) ଅଟନ୍ତି । ସବୁ ଦୁଃଖରୁ ମୁକ୍ତ କରି ନିଜର ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ଶାନ୍ତିଧାମ, ସୁଖଧାମ ଏବଂ ଦୁଃଖଧାମ ଏହା ମଧ୍ୟ ଚକ୍ର ଅଟେ । ଏବେ ଦୁଃଖଧାମକୁ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ପାସ୍ ହେବେ ସେମାନେ ଶାନ୍ତିଧାମରୁ ସୁଖଧାମକୁ ଆସିବେ । ଏହି ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ଢେରକୁ ଢେର ଆତ୍ମା ରହିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଭିନୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ରହିଛି । ଯିବେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମାଳାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଶିବବାବାଙ୍କର ବଂଶାବଳୀ ଅଥବା ରୁଦ୍ର ମାଳା । କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଯାଉଛନ୍ତି ପୁଣି କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟହ ବୁଝାଯାଉଛି, ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରତ୍ୟହ ନ ପଢିଲେ, ମୁରଲୀ ନ ଶୁଣିଲେ ପୁଣି ଆବସେଣ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହୋଇଯିବ । ଏହି ପାଠପଢାର ଉପରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଲିଫ୍ଟ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ଦରକାର । ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହି ପାଠପଢା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହେଉଛ । ସେଠାରେ ତ ସବୁ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ମାଗଣାରେ ମିଳିବ, ପଇସା ପଡିବ ନାହିଁ । ଏବେ ତ କେତେ ଦାମ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ୧୦୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କେତେ ମହଙ୍ଗା ହୋଇଯାଇଛି । ସେଠାରେ କୌଣସି ଅପ୍ରାପ୍ତ ବସ୍ତୁ ରହିବ ନାହିଁ ଯାହା ପାଇଁ ଅସୁବିଧା ଭୋଗିବାକୁ ହେବ । ତାହା ହେଉଛି ହିଁ ସୁଖଧାମ । ତୁମେ ଏବେ ସେଠାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରୁଛ । ତୁମେ ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର ହେଉଛ । ସାହୁକାରମାନେ ନିଜକୁ ଭିକାରୀ ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯେଉଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହେବାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛ ତାକୁ ଭାଙ୍ଗିବାର ନାହିଁ । ଖାଦ୍ୟପେୟ ତଥା ଚାଲିଚଳଣରେ ବହୁତ-ବହୁତ ସଂଯମ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଚାର୍ଟ ଦେଖିବାକୁ ହେବ - ମୋ ଭିତରେ କୌଣସି ଅବଗୁଣ ନାହିଁ ତ?

(୨) ଏହି ଗଡ୍ଲୀ ୟୁନିଭରିସିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍□ରୀୟ ବିଶ୍□ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ କେବେ ବି ଅନୁପସ୍ଥିତ ହେବାର ନାହିଁ । ସୁଖଧାମର ମାଲିକ ହେବାର ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପାଠପଢାକୁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବାର ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ମୁରଲୀ ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପର ମହତ୍□କୁ ଜାଣି ପୁଣ୍ୟର ପୁଞ୍ଜି ଜମା କରୁଥିବା ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି ଭବ ।

ତୁମ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପରେ ଏତେ ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ରହିଛି ଯାହା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରିପାରିବ । ଆଜିକାଲି ଯେପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଆଧାରରେ ମରୁଭୂମିକୁ ମଧ୍ୟ ସବୁଜ-ଶ୍ୟାମଳ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ପାହାଡ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପୁଲ ଫୁଟାଇ ଦେଉଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ନିରାଶ ଆତ୍ମା ଭିତରେ ଆଶର ସଞ୍ଚାର କରାଇପାରିବ । ଏଥିପାଇଁ କେବଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂହୁର୍ତ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପର ମହତ୍□କୁ ଜାଣି, ତା'କୁ କାର୍ୟ୍ୟରେ ଲଗାଇ ପୁଣ୍ୟର ପୁଞ୍ଜି ଜମା କର । ତୁମମାନଙ୍କର ସଂକଳ୍ପର ଶକ୍ତି ଏତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ, ଯାହାକି ତୁମର ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ପଦ୍ମାପଦ୍ମପତି କରିଦେଇପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ଯଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଅଧିକାରୀ ପଣିଆର ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶାର ସହିତ କରିବ ତେବେ ମେହନତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ସମ୍ପନ୍ନ ବା କର୍ମାତୀତ ହେବାର ତୀବ୍ର ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଟ କର ।

କର୍ମାତୀତ ସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଭିତରେ ବିଶେଷ କରି ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତି ଏବଂ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ । କର୍ମବନ୍ଧନୀ ଆତ୍ମାମାନେ ଯେଉଁଠି ଥିବେ କେବଳ ସେହିଠାରେ ହିଁ କାର୍ୟ୍ୟ କରିପାରିବେ ଏବଂ କର୍ମାତୀତ ଆତ୍ମାମାନେ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଚାରିଆଡେ ନିଜର ସେବାର ପାର୍ଟ କରିପାରିବେ, କାହିଁକି ନା ସେମାନେ କର୍ମାତୀତ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଗତି ଅତି ତୀବ୍ର ହୋଇଥାଏ, ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ଯେଉଁଠାରେ ଇଚ୍ଛା ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଇପାରିବେ । ତେଣୁ ଏହି ଅନୁଭୂତିକୁ ବଢାଅ ।